

Zlé oko plné zloby po mně šlehlo pohledem a vzápětí ta potvora zcela bez okolků zaútočila. Pustil jsem fotoaparát a vrhl se na zem. Rukama a bundou jsem si přikryl hlavu. Nasupený pták prosvištěl těsně kolem mne a obloukem se vrátil ke své kořisti opodál, aby mohl pokračovat v hodování.

Dostalo se mi jasného poučení, že jsem tady nevitáným vetřelcem. Už předtím jsem žasl nad tím, s jakým klidem a bezstarostností se koupe mořská vydra jen kousek ode mne, jak až urážlivě bez zájmu o mou osobu se po mořském pobřeží procházejí srny a jeleni. A jen o kousek dál se na skaliscích trčících z moře vyhřívali lachtani a sušili si peří kormoráni. Že mi ale bude některý z těch živočichů tak nepokrytě dávat najevo, že jsem taky k jídlu, to mě drobet zaskočilo.

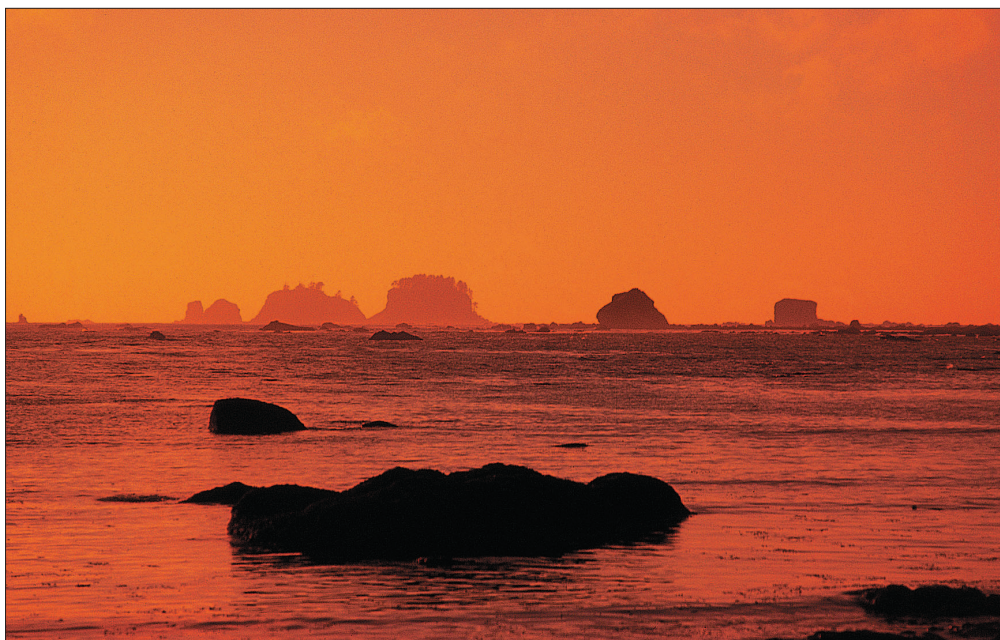
Poloostrov Olympic s nejvyšší a stále zaledněnou horou Mt. Olympus, sahající do výšky téměř dva a půl tisíce metrů, leží na samém rozhraní Kanady a USA na pobřeží Tichého oceánu. Valnou většinu rozlohy tohoto poloostrova pak zaujímá Národní park Olympic, který zahrnuje horské vrcholy, alpinské louky, horský les a především raritu zdejší přírody – údolní deštný les. Do pobřežní části parku pak patří především břehy Tichého oceánu i s četnými ostrovy.

Zuřivé bouře

Břehy poloostrova jsou členité, plné zálivů, průlivů, ostrohů, mysů a říčních ústí – připomínají nádherný krajový lem na zeleném ubruse deštného lesa, který sahá až na pobřeží. Ten úzký okraj je ale dvakrát denně zaplavován až tři metry vysokým přílivem, na pobřeží navíc často útočí vlny mořských bouří.

Nikde na celém západním pobřeží Severní Ameriky nebývají bouře tak zuřivé jako tady. V zimě dosahují pobřežní vlny výšky až 22 metrů, ale i ty o hodně menší by vás dokázaly z úzkého pobřeží bezpečně

Snímek: Lumír Pecold

spláchnout do moře. Proto se pohyb po pobřeží řídí něčím, co hodně připomíná jízdní řád. Ještě daleko předtím, než zaslechnete šumění mořských vln, jsou na přístupových cestách k pobřeží tabule s časovými údaji o přílivu a odlivu pro každý den v roce. Každý, kdo se vydá na pouť po pobřeží, pak musí urazit nebezpečné úseky vždy za odlivu. Celé dlouhé míle není kam se před přílivem schovat, před vlnami by neochránil ani hustý podmačený les.

Jehličnatý prales

Zatímco vrcholky národního parku pokrývá věčný led, úpatí hor od Tichého oceánu zarůstá stále zelený deštný les, který ovšem není tím deštným lesem, který si většinou představujeme – to

jest tropický prales nebo džungle. Ten Olympský les je do té míry zvláštní a jedinečný, že by si zasloužil i své stejně originální jméno. Jeho základ totiž tvoří jehličnany.

Divotvorná země obřích jehličnatých stromů, které vytvořily katedrálu, pod jejíž klenbu se ukrylo království kapradin, mechů a lišejníků. Tajuplná říše bezpočtu odstínů zelené barvy, ostře ohraničených světelných paprsků i nazelenalého šerosvitu. Udivující spleť rostlin, téměř bezvětří a všudepřítomná vlhko a mokro.

Snad nikde jinde na světě nevytvořila příroda tak specifické podmínky, aby mohlo vzniknout něco podobného. Dokonce ani tady v národním parku Olympic nepokrývá deštný prales celé podhůří hor, ale jen několik

údolí řek od západu. Zde jsou splněny zcela mimořádné požadavky pro vznik tohoto pozoruhodného ekosystému.

„Především množství srážek musí být hojné a nesmí klesnout pod 2000 mm za rok. V některých místech parku jsou ale srážky až dvojnásobné. Důležitá je také vyrovnaná teplota vzduchu. Denní výkyv teploty se musí pohybovat od 5 °C do 15 °C, maximální výchylka může být od 0 °C do 22 °C,“ vyjmenovává nejdůležitější podmínky ranger v informačním centru na řece Hoh.

V parku žije asi 50 druhů savců, z toho mezi ty největší patří medvěd, mýval, skunk, kojot, dva druhy jelenů, na pobřeží lachtan, na alpinských loukách v horách zase žije svišť a horská koza. Ze 140 druhů ptáků, kteří žijí v národním parku, je nejpopulárnější orl bílohlavý. Ochrana přírody zde funguje tak dokonale a tak dlouho, že většina zvířet zcela ztratila plachost před člověkem, a tak je třeba mít se na pozoru. Především setkání s medvědem může být nebezpečné. ●

Lumír Pecold

Základní informace

Olympic National Park leží ve státě Washington a na Seznam světového dědictví UNESCO byl zapsán v roce 1981. Rozlehlý národní park leží na stejnojmenném poloostrově obklopeném Pacifikem. Celá oblast je proslulá bohatými srážkami, krásnou fló-

rou a bohatou faunou. Nejsnadněji se dostanete letadlem do Seattlu a odtud autem. V národním parku je řada kempů.

Seznam UNESCO v češtině: www.ingema.net rubrika WH UNESCO.

